

PAUKEN MEI:SEP. 2 SLAG!

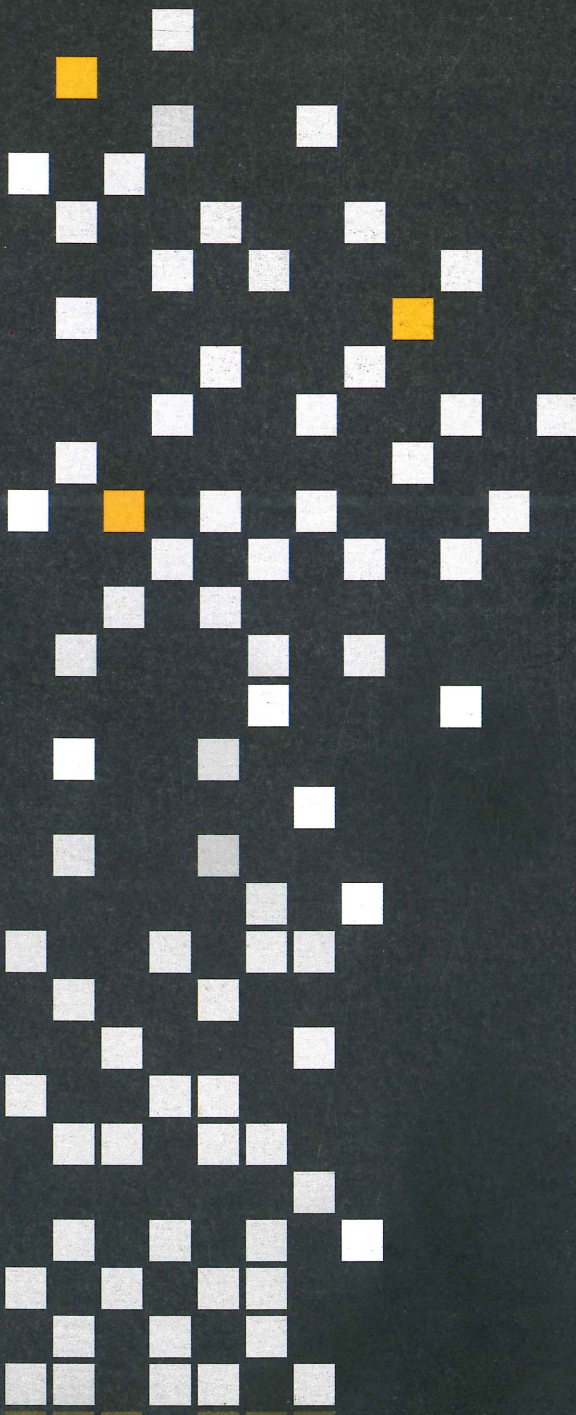
Bulletin van de vakgroep Neerlandistiek, universiteit Belgrado
Bilten grupe za nederlandistiku Beogradskog univerziteta

APERITIEF

DE REDACTIE

Tweede semester bijna aan zijn eind. Altijd spannende tijd. Enerzijds echt in de boeken duiken. Studeren. Want examens komen eraan. Anderzijds de zon. Lekker naar buiten. Naar park of terras. Hoe deze spanning tot ontspanning maken?! *Paukenslag!* lezen natuurlijk! Leer je de taal mee. Blad staat vol met inversies, bijzinnen en rijke woordenschat ;-). Maar ook met hihahaha. Informatieve en amusante artikelen dus.

Propvol. Daarom deze inleiding in telegramstijl. Belangrijkste nieuws: Arthur gaat weg, Sven ook. Snik! Arius komt. Da's mooi. Maar eerst het aperitief. De denkers en doeners van dit bulletin stellen zich voor:

Morries Fiets: Behalve als lector werk ik ook als journalist en masseur. Hou 't meest van mijn vrouw en van literatuur. Verwissel ze soms. Fiets graag in de 'Servische Ardennen' ofwel Fruška Gora. Ademen is het belangrijkste.

Maja Babbelić: Ik ben de tweedejaars (nog een paar maanden hopelijk...) die het meest babbelt. Aangezien we nog geen nederlandstalige studententelevisie hebben, moet ik *Paukenslag!* gebruiken om me ook in het Nederlands te kunnen uitdrukken.

Mirko Bloemović: 'Drink, nu ligt de zon in je glas.' en alsof hij het eeuwig leven gaf, giet ik de brandende zon in mijn mond.

Branka Droom: Ik ben vierdejaars studente. Mijn droom om journalist te worden is tot nu toe werkelijkheid geworden. Ik zou iedereen die met de journalistiek bezig wil zijn, aanraden en uitnodigen zich bij *Paukenslag!* aan te sluiten.

Mirjana Katerović: Het ene moment vergeetachtig, het andere moment onverwacht scherp. Nu eens slaapt ze, dan is ze hyperactief. De Garfield van het 4e jaar.

Jovana Lisac: Maakt zich het Nederlands eigen als haar vadertaal. De zorgvuldigste schrijfster in de redactie. Let op alle punten en komma's. Lacht als Mona Lisa.

Ivana Mijlić: Mij, mezelf en ik (alledrie 2e jaars): aanstekelijke lach, extreem onevenwichtig, met zwart-wit opvattingen. Hypersensitief. Schrijvend aan de column voel ik me als studente Carry van der Bradshaw!

Vladimir Pisacević: De oudste student en de enige man tussen mijne lieve collega-studentes in het 2e jaar. Nadat ik voor tijdschriften in het Roetheens, Servisch en Pools schreef, wil ik ook ervaring krijgen met *Paukenslag!*. Dat zal er in mijn CV mooi uitzien, hè?

Dubravka Superlatief: Lief spreken. Liever schrijven. Het liefst zingen. Favoriete zin: 'Ik ben verbaasd'. De beste eigenschap voor een redactielid.

Wil jij hier je foto? Doe mee, en sla op de pauken!

DE COLUMN STUDEER JE NOG?

I. MILIĆ

We zijn midden in de lente. De zon schijnt, de vogels zingen en de studenten zijn aan het krioelen op de straten als boerinnen op de markt. Is er een staking? Gratis bier? Het antwoord is simpel: de voorjaarskoorts! Het is een exotische en zeer ernstige ziekte, omdat studenten het meest bedreigd worden. Het eerste symptoom is ontkenning. Als je een student vraagt hoe het gaat en wat hij aan het doen is, krijg je altijd een tegenstrijdig antwoord: "Het gaat goed, er word gestudeerd." Ja natuurlijk, maar ik vraag me af door wie?! En wanneer?! Dus het tweede verschijnsel is de vlucht uit de werkelijkheid en de scheping er van een nieuwe, betere. Die ziekte is aanstekelijk en ik moet iedereen ervoor waarschuwen. De meest gesproken zin tijdens de incubatietijd is: 'Maandag begin ik met studeren!'. Maak je geen zorgen. Als je eindelijk begint met studeren, ben je nog gezond!

JIJ EN JE ALTER EGO

Iedereen kent het van zichzelf: je praat in jezelf alsof je twee personen bent. Over deze innerlijke dialoog tussen jou en je alter ego maakten Marc Stoffels en Jan Barta een theatervoorstelling. De twee zijn tweedejaarsstudenten op de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Hun theatervoorstelling heet WIE? en werd vertoond op het FIST-festival.

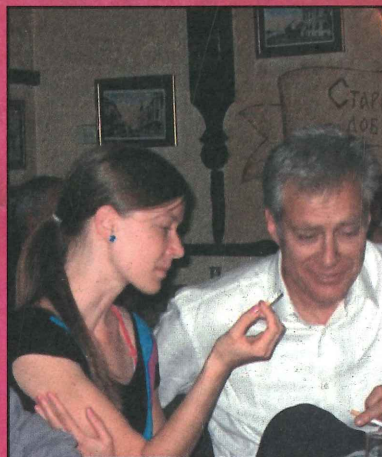
"We zijn met de kwestie van het alter-ego en de macht begonnen," vertelt Marc Stoffels. "Dit concept is natuurlijk heel vaag, maar nadat wij vijf dagen geïmproviseerd hadden, klonk het al duidelijker. Het gaat over de tweestrijd in jezelf en over je alter-ego. Hoe je een beslissing in een moeilijk moment van jouw leven neemt."

Paukenslag vroeg hen hoe de reacties van het Servische publiek op hun voorstelling was.

Marc Stoffels: "Ik heb er nog niet zo veel over gehoord, maar ik heb het gevoel dat de meeste mensen onze voorstelling niet echt hebben begrepen. Er zijn ook mensen die naar mij kwamen en die zeiden dat ze het leuk vonden, bijvoorbeeld de mensen uit België. Maar de meeste mensen vonden het een rare voorstelling." (JB)

NEDERLANDSE JOURNALIST OVER DE OPENBARE MENING

Vorige maand trad Raymond van den Boogaard, diplomatiek redacteur bij het Nederlandse dagblad NRC Handelsblad in Amsterdam, op als gastdocent op de Filologische Faculteit, afdeling Neerlandistiek.

In zijn lezing sprak hij over de media in Nederland en over de vorming van de openbare mening. Maar de lezing had een keerzijde. Alhoewel de heer Boogaard zijn best deed om de geschiedenis en de ontwikkeling van de Nederlandse kranten en media te presenteren, verstond bijna helft van de studenten hem niet. Velen vonden zijn

uitspraak moeilijk te verstaan. Men verwachtte dat hij een interessant en leerzaam verhaal uit eigen ervaring zou vertellen. We weten nu wel een beetje meer over de Nederlandse media en kranten. Als je toch nieuwsgierig bent naar het hele verhaal, kijk eens op de website van zijn krant: www.nrc.nl. Daar zal je veel nuttige informatie vinden. (BV)

HOLANDSKO VEČE IN NOVI SAD

Het begint aardig erop te lijken dat nederlandistika_bg een filiaal in Novi Sad heeft. Want ook daar vinden regelmatig culturele avonden plaats waarin de Lage Landen centraal staan.

Op zaterdag 2 juni is het weer zo ver: dan vindt vanaf 19.00 uur in Novi Sad een holandsko večje plaats. Dit keer staat de avond in het teken van Nederlandse en Vlaamse moderne poëzie. Na een korte inleiding door Morries Leeraert zullen studenten uit Belgrado vertalingen presenteren van gedichten. Ook wordt het tijdschrift Erazmo geïntroduceerd.

Een citaat uit het persbericht: "De avonden hebben het doel om een actieve uitwisseling te realiseren tussen het (Novi Sadse) publiek en studenten van de studie Neerlandistiek. Er is van beide kanten volop ruimte voor een eigen bijdrage. Kom op tijd, want de Lagelandse avonden zijn erg populair."

De organisatie is in handen van de Akademija slobodnih studija. Het adres: Stevana Musića 5, Novi Sad, telefoon: 021-6615228. (ML)

Izgleda da katedra Niderlandistike u Beogradu ima filijalu i u Novom Sadu, jer se, sada već redovno i tamo održavaju kulturne večeri gde kultura Nizozemlja zauzima najvažnije mesto.

Sledeće holandsko večje će se održati u subotu, 2. juna u 19 časova. Ovog puta će večje biti u znaku holandske i flamske savremene poezije. Posle kratkog uvodnog govora Morisa Lerarta će studenti iz Beograda prezentovati prevode pesama. Časopis Erazmo će takodje biti predstavljen.

Citat iz novinskog članka: "Cilj ovih večeri je realizacija aktivne kulturne razmene između novosadske publike i studenata Niderlandistike. Obe strane imaju potpunu slobodu da svemu tome prilože i svoj sopštveni doprinos. Dođite na vreme jer su holandske večeri veoma popularne."

Organizacija ovih događaja je u rukama Akademije slobodnih studija. Adresa: Stevana Musića 5, Novi Sad, telefon: 021-6615228. (prevod MK)

EINDEJAARSFEEST EN AFSCHEID SVEN

Op 25 mei zal het eindejaarsfeest in de botanische tuin plaatsvinden. Dan neemt lector Sven Peeters na ruim een jaar afscheid van zijn studenten en van collega's.

Hoe kijkt hij terug op zijn intensieve periode in Belgrado? Van 'oude mensen die voorbijgaan' wil hij niet weten.

"Tijdens mijn verblijf stierven kafana's een stille dood, stierf Milošević, werd Montenegro een onafhankelijk land, en zegevierde Marija Šerifović in het Songfestiva., En ondertussen staat ook mijn eigen eerste boek in de boekenkast (dank je, Jelica). Verder ook niet te vergeten: de Servische vlag (broederlijk naast de Antwerpse), rakija (vergezeld van Belgisch bier) en een portret van good, old Tito.

Oude en nieuwe vrienden, collega's, studenten, de Belgradoërs. Zij zijn voor mij: proeven van de stad, elke dag opnieuw. Slenteren langs oude, vervallen stadsvilla's en nieuwe, wansmakelijke gebouwen. Mijmeren op Kalemegdan, schreeuwen op de bruggen, snuffelen in boeken op de stadspaleizen, kijken naar de drukte op de versmarkten. Op de dool, praten en zingen in de kafana, vloeken op de kladionizacija. Zitten bij de Donau en denken aan de Sava. Kale klaslokalen vullen met grammaticaal verantwoord Nederlands geklets. Yes pljes, en bedankt aan de Loki-meisjes. Espresso in Hot Spot, Jelen overall elders. Hotel Royal, 6 uur 'smorgens. Is dat nu allemaal voorbij? Bijlange niet. Servië is een verhaal dat voor mij nog maar net begonnen is. Het eerste hoofdstuk is nu af. Tijd dus voor een tweede weldra. En dat betekent: tot binnenkort!"

MEDEWERKERS GEVRAAGD (M/V)

Vele handen maken licht werk! *Paukenslag!* zoekt mensen die willen meewerken aan de realisatie en distributie van dit blad.

Ben je nieuwsgierig? Kun je schrijven, of foto's maken, of tekenen, of vertalen, (of lekker koken ;-)? Wil je meedoen in een enthousiast team? Doe mee, en laat je stem horen! Meld je bij een van de redactieleden.

TRAŽE SE SARADNICI (M/Ž)

Zajedno možemo mnogo više. Časopis *Paukenslag!* traži saradnike koji bi radili na realizaciji i distribuciji istog. Da li smo probudili radoznalost kod tebe? Baviš se pisanjem, fotografijom, crtanjem, prevodjenjem (ili umeš dobro da kuvaš ;o)? Želiš da budeš u timu punom entuzijazma? Pridruži nam se i daj svoj glas! Prijavi se kod nekog od članova redakcije.

EEN NEDERLANDER MET EEN SERVISCH ZIEL

B. VUČETIĆ

Arthur Kibbelaar is de culturele attaché van de Nederlandse ambassade in Belgrado. Na twee jaar nam hij afscheid van de studenten op de culturele avond van 8 mei. Een vraaggesprek over zijn werk, zijn houding ten opzichte van Servië en zijn mening over het studentenleven. "Het is niet alleen belangrijk dat studenten de taal goed kennen maar zich ook persoonlijk in een goede richting ontwikkelen."

We hebben afgesproken in 'Kolarac'. Waarom precies hier?

"Dit restaurant is één van mijn favoriete kafana's. Eigenlijk ben ik erin geïntroduceerd door Jelica en Sven. De authentieke Servische sfeer en het eten zijn de redenen waarom ik een vaste klant ben geworden. De mengeling van het publiek en de authentieke sfeer vind ik prettig. Deze kafana is open genoeg om hier alleen te zitten en rustig mijn lunch te eten of met iemand iets af te spreken. 'Kolarac' is een unieke plek in het centrum van Belgrado waar ik me altijd prettig voel."

U werkt als culturele attaché bij de Nederlandse ambassade. Wat houdt uw werk concreet in?

"Ik ben tweede ambassade-secretaris voor politiek en Pers Cultuur en Voorlichting. Dit houdt in dat ik rapporteer over de politieke ontwikkelingen in Servië en in Montenegro. Hiernaast ben ik verantwoordelijk voor de Culturele uitwisseling met Servië en met Montenegro. Dit betekent zoveel mogelijk op de hoogte blijven en contact houden met wat hier gebeurt. Ik probeer dus ook zo regelmatig mogelijk festivals en tentoonstellingen te bezoeken.

Mijn werk houdt verder vooral in om verbindingen van culturele leven te leggen in Nederland en in Servië en Montenegro. Dat wil concreet zeggen dat we Nederlandse cultuuruitingen proberen te organiseren, financieren en helpen in contact te brengen met het Servische publiek. We helpen ook Serviërs die in het culturele leven actief zijn om met de Nederlandse cultuur kennis te laten maken. Bovendien als we een project interessant vinden en aan de criteria voldoet kunnen wij dit ondersteunen. Zo werkt dat.

Waar ik persoonlijk trots op ben, is dat het gelukt is het Nederlandse filmfestival 'Oranje' hier te organiseren en het optreden van het Nederlands Danstheater. Dat presenteert heel moderne dans, en het was prachtig om te zien dat dat in Belgrado mogelijk was."

In september 2006 werd de week van de Nederlandse film door de Nederlandse ambassade in Belgrado georganiseerd. Wat waren de reacties van het Servische publiek?

"De reacties waren buitengewoon positief. Er was grote nieuwsgierigheid naar de Nederlandse film. De openingsfilm was 'Simon', een film die veel

gevoelige thema's bevat: het homohuwelijk, euthanasie, de vrijzinnige manier van seks die een echt Nederlands, Amsterdams leven vertoont. Dat was de grootste film, maar er waren ook documentaires voor een klein publiek en daarop hebben we ook positieve reacties gekregen. Ik was echt heel tevreden met dit resultaat."

Hebt U andere projecten in samenwerking met andere ambassades georganiseerd?

"Ja, met andere ambassades hebben we regelmatig contact en samen ondersteunen we vaste festivals. De ambassades kijken naar de mogelijkheden en wat ze kunnen ondersteunen. Eén van de recente samenwerkingsprojecten was de viering van het vijftigjarige bestaan van het Verdrag van Rome [dat de basis legde van de Europese Unie - red.] in het Sava Centar. Nu hebben we een idee om de Europese filmweek hier in Belgrado te organiseren. Ik ben zelf van mening dat het nog beter en meer kan. Veel ambassades en culturele instituten hebben echter te maken met de nationale prioriteiten en agenda. Het is van grote waarde en belang in de huidige situatie dat de culturele banden tussen Servië

en Nederland worden geïntensiveerd."

Wat vindt U ervan dat de studenten Neerlandistiek culturele avonden organiseren en met de mensen uit de Lage Landen hun Nederlands oefenen?

"Ik ben blij dat de studenten actief zijn. Ik vind het een echte bijdrage om elkaar beter te leren kennen. Sociale uitwisseling is heel belangrijk om meer informatie van elkaar te krijgen of andere activiteiten te kunnen organiseren. Het is niet alleen belangrijk dat studenten de taal goed kennen maar zich ook persoonlijk in een goede richting ontwikkelen en naar een eigen doel streven. Daarom zijn de culturele avonden mooie bijeenkomsten waar de studenten kritisch kunnen kijken wat ze met hun kennis van het Nederlands verder kunnen doen. Ik vind het een taak en een plicht van studenten om mensen, zoals wij, wakker te houden en kritisch door te vragen."

In april verscheen het eerste bulletin van de vakgroep Neerlandistiek te Belgrado waar de studenten de mogelijkheid hebben om in de redactie te zitten. Wat vindt u van dat idee?

"Ik vind dat dat niet alleen een mogelijkheid is maar het recht van elke student. Studenten moeten dit mogelijkheden opeisen en misschien nog actiever worden. Omdat er in mijn ogen zoveel behoefte is aan kritische, opiniemakende denkers. In dit verband hebben wij het project gesteund van de studentenorganisaties Fractal die Paul Scheffer hebben uitgenodigd naar Servië te komen. De studenten hebben meer mogelijkheden dan men soms denkt maar een voorwaarde is wel dat je het zelf oppakt. Dit soort activiteiten tijdens je studietijd is noodzakelijk en cruciaal voor de persoonlijke ontwikkeling en toekomst."

Aangezien u al 2 jaar lang in Belgrado woont en voortdurend in contact met de Servische cultuur en

geschiedenis staat, vindt u de Nederlandse en de Servische cultuur vergelijkbaar?

"Dat is een moeilijke vraag. Als ik het een beetje van een afstand bekijk, zie ik vooral verschillen. Maar er zijn ook overeenkomsten, zo vind ik de Servische mentaliteit vrij direct en assertief. In Nederland wordt het toch wel gewaardeerd als een positieve eigenschap: assertief te zijn. Mijn vrienden hier in Servië vind ik assertief en uitgesproken en ik herken dat. Hoewel Serviërs veel hebben meegemaakt in de laatste jaren zijn de meeste mensen Serviërs tofopen en toegankelijk. Het blijft echter moeilijk om Nederland met Servië te vergelijken. Beide landen hebben een verschillende geschiedenis en bevinden zich in een andere situatie. Maar ik denk wel dat het

ondanks die verschillen veel raakvlakken zijn die we verder moeten uitbouwen en beter leren kennen."

U gaat straks naar Burundi in Afrika. Is er iets dat u speciaal in Belgrado zal missen?

"Ik zal zoveel dingen van Servië en Belgrado missen. Op de eerste plaats zal ik mijn vrienden missen. Ik heb hier goede en waardevolle vriendschappen gesloten. De spontaniteit, de flexibiliteit en de gastvrijheid die zo bijzonder zijn. Ik heb veel positieve ervaringen en ik draag met mij mooie herinneringen aan Servië en Belgrado."

Ten slotte, hebt u een goede en nuttige raad voor de studenten Neerlandistiek?

"Jullie zouden mij eigenlijk

raad moeten geven. Ik zou zeggen dat studenten nog actiever in het publieke leven, vooral in Servië, moeten zijn. Het is broodnodig dat de studenten hieraan deelnemen. Een student moet een doel voor zichzelf hebben en ernaar streven. Studenten zijn de cruciaal voor toekomst van Servië."

We zijn tevreden dat Arthur Kibelaar, een (Caribische) Nederlander, een stuk van zijn geluk hier in Belgrado gevonden heeft. We wensen hem een goede reis en een gelukkig verblijf in Burundi en hopen dat hij Servië en zijn herinneringen altijd in zijn hart zal koesteren.

Jonge sla

Alles kan ik verdragen,
het verdorren van bonen,
stervende bloemen, het hoekje
aardappelen kan ik met droge ogen
zien rooien, daar ben ik
werkelijk hard in.

Maar jonge sla in september
net geplant, slap nog,
in vochtige bedjes, nee.

Rutger Kopland

Mlada salata

Sve mogu da podnesem,
smežuranost pasulja,
ocvalo cveće, kvrgave
krompire mogu suvih očiju gledati
kako iskopavaju, tu sam,
zaista, tvrda srca.

Ali mladu salatu u septembru,
tek posađenu, još usnulu,
u vlažnim lejcama, ne.

(prevod Srđan Nikolić)

Mlada salata

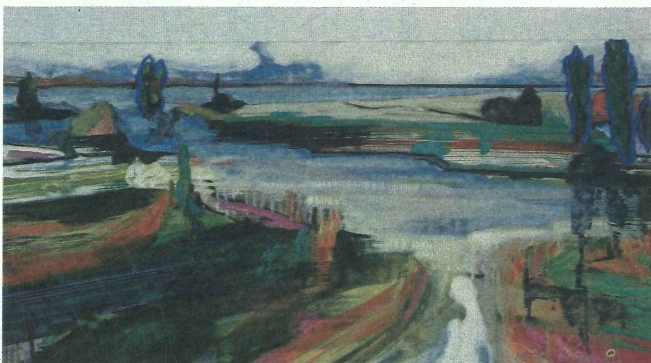
Sve mogu podneti,
da se boranija sparūši,
da se cveće sasuši, suvih očiju
mogu gledati kako se
kopa krompir, tu sam
stvarno nemilosrdan.

Ali mladu salatu u septembru
tek zasađenu, još slabašnu
u vlažnim lejama, nikako.

(prevod J.Novaković-Lopušina)

UNDERCOVER

VARIATIES OP EEN THEMA

Alles kan ik verdragen,
het breken van dromen,
twee droge rozen, het meisje
van twintig kan ik met droge ogen
zien sterven, daar ben ik
werkelijk hard in.

Maar de foto van haar
die ik eens heb genomen,
op een vochtige muur, nee.

Milica Mitić

Alles kan ik verdragen,
onbeleeftde kinderen en jongens,
het vertrek van een knappe kerel
kan ik zonder *ciao* besluiten,
daar ben ik werkelijk hard in.

Maar studenten
die het eerste nummer
van Paukenslag niet leuk vinden, nee.

Sanja Milićević

Alles kan ik verdragen,
eeuwigdurende talkshows, oersaaie-
B-films op zondagmiddag, die non-
sens
kan ik met droge keel slikken,
daar ben ik werkelijk hard in.

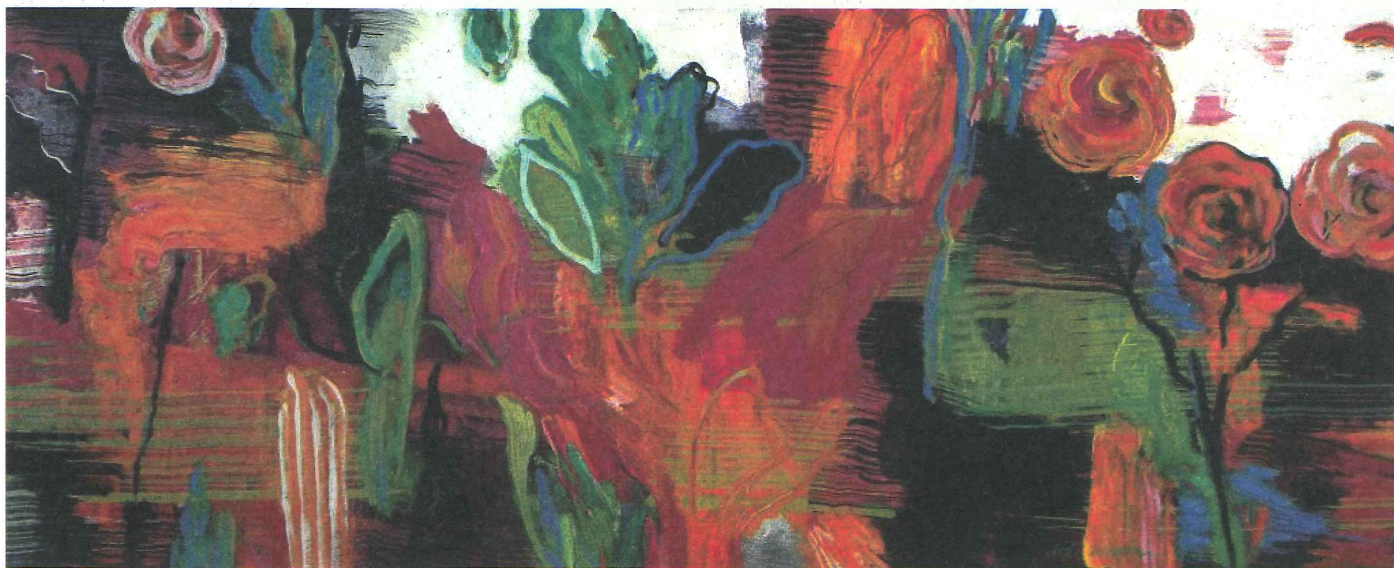
Maar volwassen mannen, sterk nog,
gek gemaakt door hun familie,
vals zingend voor de camera, nee.

Morries Leeraert

Alles kan ik verdragen,
het pesten op scholen,
onzinnige idealen van jongeren,
de jeugdcriminaliteit kan ik
met droge ogen zien opkomen,
daar ben ik werkelijk hard in.

Maar jonge slachtoffers van anorexia,
tieners uit de derde wereld,
op de catwalk, nee.

Lada Vukomanović

HYPOCRISIE IN SERVIË

M. VLADETIĆ
D. PETROVIĆ

In maart vond in theater 'Dusko Radovic' het toneelstuk 'Lice na metar?' plaats, een multi-mediale voorstelling over hypocrisie, gemaakt door het KamerMuziekTheater Ogledalo uit Novi Sad. Mirjana en Dubravka gingen voor Paukenslag kijken.

Bij de ingang zagen we een groot bord: 'Lice na metar - een toneelstuk over Hypocrisie'. De voorstelling begon met een korte videofilm waarin aan mensen op straat de vraag 'Wat is hypocrisie?' werd gesteld. Er waren een paar interessante antwoorden: een oudere man: 'Hypocrisie is als iemand een wind laat en denkt dat niemand hem gehoord heeft; een kind: 'Een gezicht dat gemeten wordt'; een jonge man: 'Ik ben alleen een domme ober, ik weet het niet.' Het was niet moeilijk te concluderen dat de meeste mensen die ondergevraagd werden niet wisten wat hypocrisie is. Hoe komt dat, vroegen we ons af. Zijn de mensen

onopgeleid of houden ze hun ogen dicht voor dit soort problemen? En dat was precies de bedoeling van deze voorstelling: om onze ogen en oren wijd te openen.

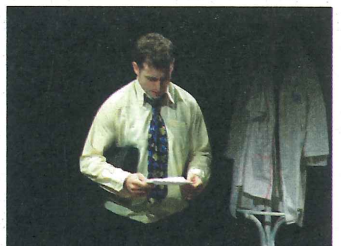
Zeven jongeren speelden verschillende scènes waarin de hypocrisie van deze tijd werd getoond; ze speelden rollen als politici, als leerlingen en docenten van een school, als dokters, en... als zichzelf. Met uitstekende scenische bewegingen, een sterke tekst, voortreffelijke muziek en bijzonder spel, hiielden de acteurs onze aandacht tot het eind van de voorstelling vast. Na afloop werden statistieken over werkloosheid, abortussen,

huiselijk geweld en drugsverslaafden geprojecteerd op een scherm.

Het scenario is gebaseerd op een onderzoek van de mensen die zich met deze voorstelling bezig hielden. Dit onderzoek bevat echte levensverhalen en informatie uit tijdschriften en TV. Volgens de woorden van regisseur Ivana Indjin, een charmante en creatieve dame, heeft de voorstelling drie belangrijke doelen: "We moeten meer over hypocrisie spreken, vooral omdat het probleem in ons land in grote mate aanwezig is. We vinden het ook heel belangrijk om jongeren meer te betrekken bij het maken van theater. Alleen maar vijf procent van de jongeren is in de culturele scene actief. Ten slotte wilden we in dit project werken met mensen met een lichamelijke handicap."

Wat voor ons ongevoel maar heel interessant was, was het contact met het publiek na de afloop. Iedereen kon zijn mening uiten of een vraag aan de deelnemers van het project stellen. Door deze antwoorden kwamen we te weten dat de pers positief op de voorstelling reageerde behalve degenen die zich direct bedreigd voelden. "Het is moeilijk om te 'schudden aan de boom' daar waar het moet", zei een van de acteurs.

Na de voorstelling stonden we daar met onze monden halfopen en het was zonneklaar dat deze acteurs hun doel bereikten. Ze maakten ons duidelijk dat het probleem van hypocrisie in onze handen ligt en dat de enige mogelijkheid om dit probleem op te lossen is om ermee te confronteren. We vinden een toneelvoorstelling de beste manier om met die confrontatie te beginnen.

ARIUS OPNIEUW ONDER STUDENTEN

ARIUS PONOVO MEĐU STUDENTIMA

V. BODANEC
M. BABIĆ

Aan het begin van de Eerste Wereldoorlog, dus ergens rond 1914-1915, was dr. Arius van Tienhoven het hoofd van de Nederlandse missie in Servië en van augustus 1914 tot april 1915 was hij ook hoofdchirurg van het militaire ziekenhuis in Valjevo. Als een invloedrijk persoon die uit een neutraal land kwam, kon hij veel mensen tijdens de oorlog in Servië helpen.

Ongeveer negentig jaar later, in juni 2006, hebben studenten van de eerste generatie op de vakgroep Neerlandistiek in Belgrado een studentenvereeniging gesticht met de naam *Arius*. De vereniging werd geregistreerd als een NGO, maar is in feite bedoeld als een Centrum voor wetenschappelijke en culturele samenwerking tussen Servië en de Lage landen. De vereniging is een initiatief van Nemanja Ristić (die ook de actuele voorzitter is) en Srđan Nikolić.

Op het ogenblik heeft *Arius* rond 30 leden, meestal studenten van de eerste generatie Neerlandistiek in Belgrado, maar er zijn ook professoren en docenten van onze afdeling en andere mensen die zich voor de Lage landen interesseren en alles wat daarmee verbonden is.

De vereniging wordt bestuurd door een comité waarin studenten en docenten zitten. Het doel is,

vertelt Nemanja Ristić, om een soort unie te maken die twee autonome delen heeft: één die strikt alleen voor studenten is en een tweede voor 'oudere' leden (professoren, ex-studenten, enz.). Onder deze autonomie verstaan ze ook een financiële autonomie, wat wil zeggen dat de studenten hun eigen budget kunnen krijgen voor de uitvoering van hun eigen projecten.

Arius promoot dus in het algemeen de Nederlandse taal en de nederlandsstalige literatuur en organiseert culturele evenementen. Een van de belangrijkste en succesvolste ondernemingen is de organisatie van de zogenoemde Culturele avonden en binnenkort misschien ook *Paukenslag!* ons bulletin dat door sommigen (in de niet zo verre toekomst) als een officieel bulletin van *Arius* zien.

In de komende maanden wil de vereniging een 'tribune' organiseren over werkmogelijkheden na de studie Nederlandse taal- en letterkunde in Belgrado. Voor de komende zomer plannen ze een soort excur-

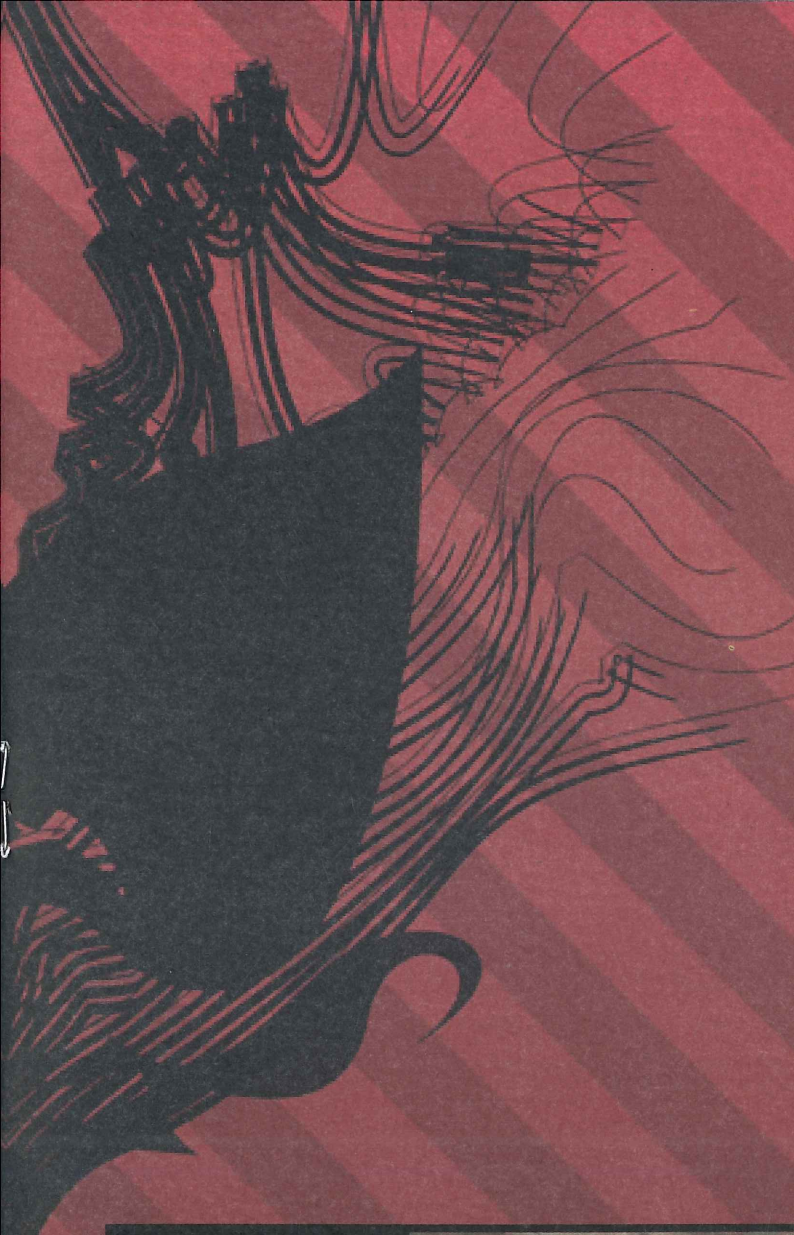
sie naar Kopaonik in samenwerking met de afdeling Slavistiek aan de Universiteit van Gent. Daarover kunnen jullie meer op de website van *Arius* lezen: www.arius-beograd.com

Na samom početku Prvog svetskog rata, dakle oko 1914. godine, doktor Arius van Tienhoven (dr. Arius van Tienhoven) je bio na čelu holandske misije u Srbiji, a od avgusta 1914. do aprila 1915. godine je bio i glavni hirurg vojne bolnice u Valjevu. Kao veoma uticajna osoba i lekar koji dolazi iz neutralne zemlje, mogao je da pomogne mnogim ljudima u ratnoj Srbiji.

Devedesetak godina kasnije, u junu 2006, su studenti prve generacije sa odseka za nederlandsistiku u Beogradu osnovali studentsko udruženje koje nosi njegovo ime – Arius. Udruženje je registrovano

kao NVO, ali se u stvari odnosi na Centar za naučnu i kulturnu saradnju Srbije i zemalja nizozemskog govornog područja – društvo prijateljstva Srbije, Holandije i Flandrije, koje su osnovali i još uvek postoji zahvaljujući Nemanji Ristiću (aktuelnom predsedniku udruženja) i Srđanu Nikoliću, dvojici bivših studenata, koji čine sve kako bi Arius postao poznat i izvan granica našeg fakulteta.

Arius trenutno broji oko 30 članova, uglavnom studenata prve generacije nizozemskog jezika i književnosti u Beogradu, ali su se njima pridružili i profsori i docenti sa naše katedre kao i drugi ljudi koji su zainteresovani za Nizozemlje i sve u vezi sanjnim.

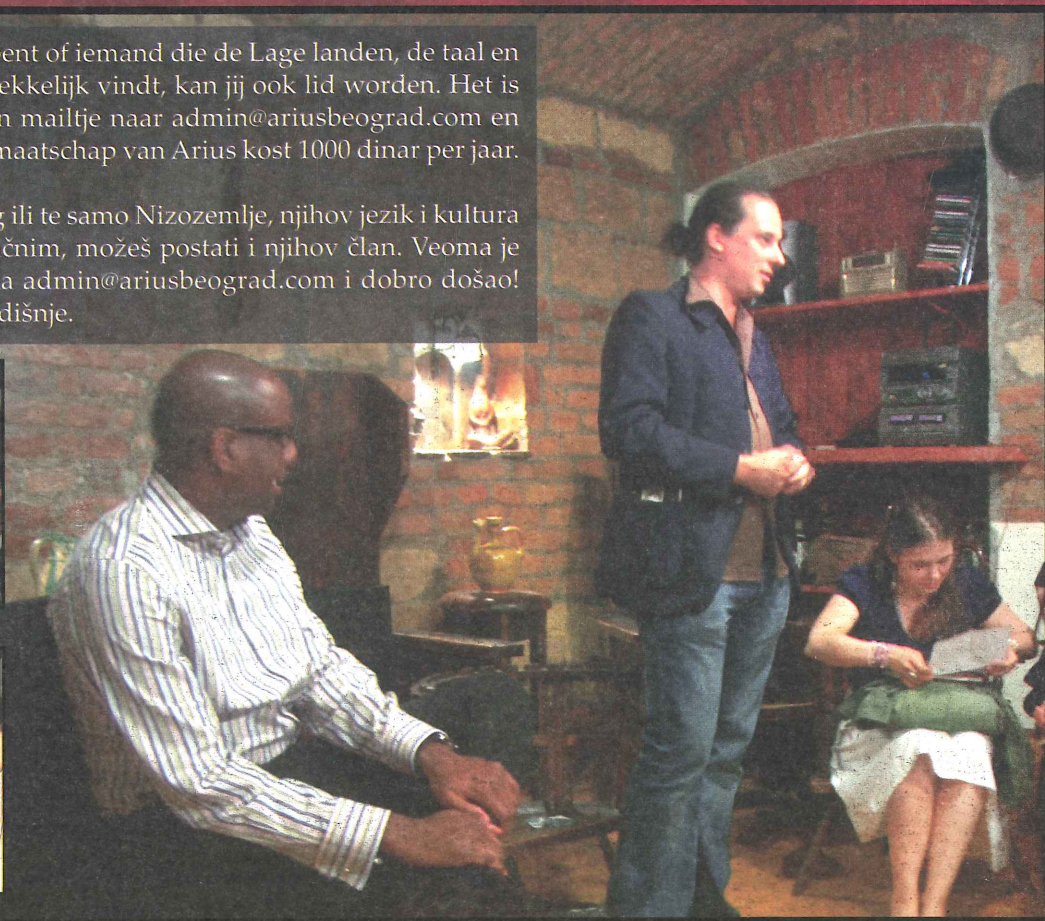
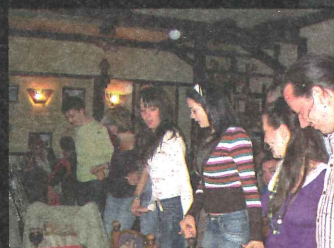
studenti projekte finansirati od sopstvenog novca.

Na čelu udruženja je upravni odbor koji podjednako čine i studenti i profesori. Međutim, cilj je da se napravi jedna vrsta saveza koji će imati dva autonomna dela: jedan koji će striktno biti studentski i drugi za "starije" članove (profesore, bivše studente itd.). Pod autonomijom se podrazumeva i finansijska autonomija, što znači da će

Dakle, Arius, u suštini promovise nizozemski jezik i književnost i organizuje kulturne manifestacije. Jedan od najvažnijih i najuspešnijih poduhvata je organizovanje tzv. kulturnih večeri, a uskoro možda i izdavanje studentskog časopisa Paukenslag, koji neki (u ne tako dalekoj budućnosti) vide kao službeno glasilo Arius-a. U budućnosti, ovo udruženje želi da pre svega studentima četvrte godine pomogne u pronalaženju prvih poslića u vezi sa prevođenjem i slično.

Als je student Nederlands bent of iemand die de Lage landen, de taal en cultuur interessant of aantrekkelijk vindt, kan jij ook lid worden. Het is heel simpel: stuur maar een mailtje naar admin@ariusbeograd.com en welkom aan boord! Het lidmaatschap van Arius kost 1000 dinar per jaar.

Ako si student nizozemskog ili te samo Nizozemlje, njihov jezik i kultura interesuju i čine ti se privlačnim, možeš postati i njihov član. Veoma je jednostavno: pošalji mejl na admin@ariusbeograd.com i dobro došao! Članarina je 1000 dinara godišnje.

LOVESONGSHOWTIME

M. CVETKOVIĆ
J. BURSAC

Tijdens het internationale studententheaterfestival FIST waren er mooie voorstellingen te zien, ook van Nederlandse en Belgische theatermakers. Maar één voorstelling sprong boven de andere uit. POPSONGSHOWTIME van de Belgische regisseur Jan Zobel heeft de Prijs van het Publiek gekregen. Dat eist een interview.

Donderdagavond 22 maart. De voorstelling POPSONGSHOWTIME is net afgelopen. Wij zitten met Jan Zobel, de regisseur van de voorstelling, op de trap naast de gang waar zijn acteurs, of beter: studenten langslapen. Ze zijn doodmoe, nat van het water en rood van het valse bloed, maar Jan ziet er heel vrolijk en enthousiast uit. Zijn voorstelling riep positieve reacties op. Hij is een grote man rond veertig jaar die altijd glimlacht en een sterk accent heeft. Jan is van Duitse afkomst maar woont al vijftien jaar in Nederland en werkt in België, aan het Hoge Instituut van Dans te Antwerpen, waar hij altijd met zijn grote hond naartoe reist.

Kan je ons iets meer over het Hoge Instituut van Dans (HID) vertellen?

Jan Zobel: "HID is een onderdeel van het departement Dramatische Kunst, Muziek en Dans dat aangesloten is bij de Hogeschool van Antwerpen. Wij zijn de enige hogeschool voor dans in België met ongeveer vijftig studenten. De visie van de school is eigenlijk om hedendaagse dans te laten

onderwijzen door alleen maar gastdocenten. Dus bestaat er een hevige confrontatie van stijlen. Daarnaast werken de studenten aan het maken van producties.

Wij zijn aangesloten bij het internationale kunstencentrum DeSingel en aan de ELIA (European League of Institutes of the Arts). Het HID werkt samen met dansscholen in Praag, Tilburg, Winchester, en Lissabon."

Kunnen zich ook buitenlandse studenten aanmelden?

"Zolang ze via de auditie binnenkomen is het absoluut geen probleem. Hier in Belgrado heeft nu een Nederlandse, Duitse, en Franse studente opgetreden, en een studente die wel de Belgische nationaliteit

heeft maar van Koreaanse afkomst is. Maar ook is het docentencorps internationaal."

Hoe komt het dat jullie op het FIST-festival optreden?

"Dat is eigenlijk toevallig gebeurd. Een collega-choreografe, Pauline Roelants, kreeg een uitnodiging om op het FIST-festival te spelen. Maar in januari ontdekten ze dat ze dat niet konden realiseren. Omdat ze toen ook al bezig was met haar deel voor POPSONGSHOWTIME, heeft ze toen gezegd: "Die voorstelling is zó leuk, en hij zal passen in het FIST-programma. Dus vijf weken geleden wisten we pas dat wij hier zouden optreden."

Hoe is het idee voor POPSONGSHOWTIME oorspronkelijk ontstaan?

"Ik kwam op het idee. Ik denk dat de hedendaagse dans soms niet helemaal toegankelijk kan zijn, terwijl popmuziek wel toegankelijk is. Iedere choreograaf werd gevraagd: Je maakt een miniatuur in dans op het thema POPSONG. Kies jouw favoriete liedje en maak er dans van."

Denk je dat lichaamstaal belangrijker is dan gesproken taal?

"Nou, het is wetenschappelijk aangetoond dat lichaamstaal beter te verstaan is dan het woord. Dus lichaamscommunicatie of non-verbale communicatie is helderder dan verbale communicatie. Het probleem is soms om non-verbale communicatie echt te lezen, omdat ik niet 'schoonmoeder' of 'straat' kan uitdrukken met mijn

lichaam. Maar ik kan wel mijn gevoel uitdrukken of ik kan een beweging doen wat associaties oproept bij het publiek. Ik denk dat het een grote fout zal zijn als ik zou denken: 'Ik doe iets wat een associatie bij het publiek zal oproepen en iedereen denkt aan hetzelfde.' Nee, iedereen heeft de vrijheid om het anders te zien."

Stoort of helpt de muziek in dat geval?

"Er zijn choreografen die iets óp muziek maken, er zijn choreografen die iets mét muziek maken en er zijn choreografen die iets zónder muziek maken. De beroemde choreograaf Merce Cunningham die samengewerkt heeft met John Cage, heeft de dans afzonderlijk gemaakt en de muziek afzonderlijk gemaakt. Of, zoals Marc Vanrunxt die voor het laatste deel van POPSONG-SHOWTIME geen keuze kon maken: dus heeft hij 23 verschillende popsongs genomen en die door elkaar gemixt. Die kakafonie werd als een artistieke uiting gebruikt. En dan is het de vraag: past het wel of niet? Maar dit paste. Voor mij tenminste. En ik denk voor het publiek ook."

Neem je populaire cultuur aux sérieux? Is POPSONG-SHOWTIME bedoeld als een hommage of als een

kritiek?

"Als je vanuit een socio-culturele context kijkt, is het misschien een kritiek op de popcultuur. Kijk je vanuit choreografie, dan is het veel meer dan dansplezier. Maar dat is per stuk verschillend. Dat zijn miniaturen, dus op het microniveau zijn er andere dingen dan op het macroniveau. De *solo* van Gert is bijvoorbeeld een bewegingstudie van "Wat is de anatomie van het lichaam?" Het stukje met de zangeres Nena op de achtergrond gaat alleen om het dansplezier. Daarna komt Paul Estabroek die puur op improvisatie gewerkt heeft. Koen de Preter heeft met clichés gewerkt. Ugo Dehaes werd geïnspireerd door YouTube-films. Nu denk ik dat de voorstelling eigenlijk één lange popsong is."

Waar gaat deze popsong over?

"Over liefde. En het misschien niet krijgen van de liefde. Of het verlangen naar liefde. Als een heel raar gegeven hebben wij een jongen en zeven meisjes. Ieder meisje heeft in de voorstelling een ontmoeting met de jongen. Maar uiteindelijk krijgt niemand de jongen. Eigenlijk is het gewoon een love song."

KUS VERSUS SMILEY

M. KOSTIĆ

Het is niet makkelijk om een alleenstaande te zijn. Iedereen heeft een masker en dat masker maakt het moeilijk om iemand te benaderen. Dat komt ook omdat jezelf een masker op hebt. Iedereen doet alsof. Als je ooit in een club in Belgrado bent geweest, weet je waarover ik het heb: mannen en vrouwen die in hun eigen kringetje dansen. In hun eigen groepjes staande kijken ze elkaar aan maar niemand durft de eerste stap te maken. En zo, wachtend eigenlijk, wordt het vijf uur 's morgens en is het tijd om naar huis te gaan. Dat is het eerste probleem. Het tweede probleem is: de romantiek is verdwenen. Het is niet meer 'in' om romantisch te zijn. Alles is 'cooler', iedereen let op zijn reputatie d.w.z. zijn masker. De tijd van sponzorša's en stoere kerels is nog steeds sterk aanwezig. Het enige wat duidelijk is, is dat iedereen naar liefde verlangt, maar tegelijkertijd zo bang van een mislukking is, dat er geen

risico's worden genomen. En wie geen risico's neemt, leeft zeker veilig in een schelp, maar ervaart het echte leven niet. En waar we in de werkelijkheid het gevoel missen, beginnen we naar een andere bron te zoeken, bijvoorbeeld het internet. De toename van de internet-liefde is duidelijk zichtbaar. Het is makkelijker om met iemand over gevoelens te praten zonder hem in de ogen te moeten kijken. Als het tegenvalt, klik je gewoon op het kruisje of op het woord 'block', en dat is dat: gedaan! Geen uitleg heb je ervoor nodig. Of misschien is het omgekeerd; misschien is de cyber-liefde de oorzaak van de gevoelloze werkelijkheid? Wat ook de volgorde mag zijn, het feit dat de jongeren vandaag de dag veel aan de juiste emoties of tenminste de juiste uiting ervan missen, is onbetwistbaar. In elk geval hopen we dat de kus met echte warme lippen toch sterker dan een 'smiley' is.

ESSAYWEDSTRIJD

THEMA: SERVIË VANAF 2010

'Generatie Nix' of 'Generatie Nula' worden ze genoemd, de jongeren die hun jeugd doorbrachten in de crisisjaren negentig. Deze generatie bevolkt op dit moment de universiteit. Zij zal -naar de woorden van Arthur Kibelaar (zie het interview op pagina 4)- in de toekomst de draagkracht vormen van de Servische samenleving.

Zonder dromen is er geen toekomst. Welke toekomst zie jij in je dromen en plannen voor jezelf als jonge afgestudeerde, en voor dit land? Wat is het potentieel van de studentengeneratie waar jij deel van uitmaakt? En op welke manier helpt de studie Neerlandistiek bij het bereiken van je doelen? Wil en kan je iets doen om je visie van Servië te verwerkelijken?

Spelregels

1. Het essay is in het Nederlands geschreven.
2. Lengte: minimaal 500, maximaal 800 woorden.
3. De essays moeten zonder naam in viervoud in een grote envelop opgestuurd worden.
4. In de grote envelop doe je een kleine, verzegelde ofwel dichtgeplakte envelop met daarin je naam en de titel van je essay.
5. Uiterste inzenddatum: 15 oktober 2007.
6. Een deskundige jury zal alle inzendingen vooral beoordelen op hun rijkdom aan ideeën.
7. Prijs: € 50,-, gedoneerd door Raymond van den Boogaard. Het winnende essay zal in Paukenslag! worden gepubliceerd.

Veel inspiratie gewenst!

NAGRADNI KONKURS ZA NAJBOLJI ESEJ

TEMA: SRBIJA OD 2010.

Mlade koji su odrastali u kriznim devedesetim nazivaju "nultom generacijom". Sada su ovi momci i devojke na fakultetu. Kao što je rekao Artur Kibelar (vidi intervju na strani 4), ova će generacija u budućnosti predstavljati pokretačku snagu srpskog društva.

Bez snova nema ni budućnosti. Kako ti zamišljaš sopstvenu budućnost i budućnost svoje zemlje? Koje su tvoje perspektive kao diplomiranom nederlandisti u Srbiji? Šta možeš i šta si spreman da učiniš da bi ostvario svoje želje i ambicije?

Pravila igre

1. Radovi moraju biti na nizozemskom jeziku.
2. Dužina eseja: minimalno 500, maksimalno 800 reči.
3. Radove treba slati nepotpisane, u velikoj koverti
4. u velikoj kovertu se nalazi i manja, zatvorena koverta u kojoj su podaci o autoru i naslov rada.
5. Rok za slanje radova: 15. oktobar 2007.
6. Sve ideje prispele u formi pisanog eseja ocenjivaće stručni žiri.
7. Nagradu za najbolji rad od € 50 dodeljuje Rejmond van den Bohard. Pobjednički esej će biti objavljen u časopisu Paukenslag!

Želimo vam puno inspiracije!

SOBERE ONTKNOPINGEN BIJ NESCIO EN ELSSCHOT

L. VUKOMANOVIĆ

Waarom lezen we Nescio en Elsschot samen? Alleen wegens die sobere ontknopingen die beiden hebben geschreven? Dat klinkt zeer plausibel, maar alleen volgens een naïeve en oppervlakkige analyse. Om die oppervlakkigheid te vermijden, moeten we op zoek gaan naar wat er verborgen is. Op die manier zullen we de diepere samenhang tussen Nescio en Elsschot, of Koekebakker en Laarmans, ontdekken.

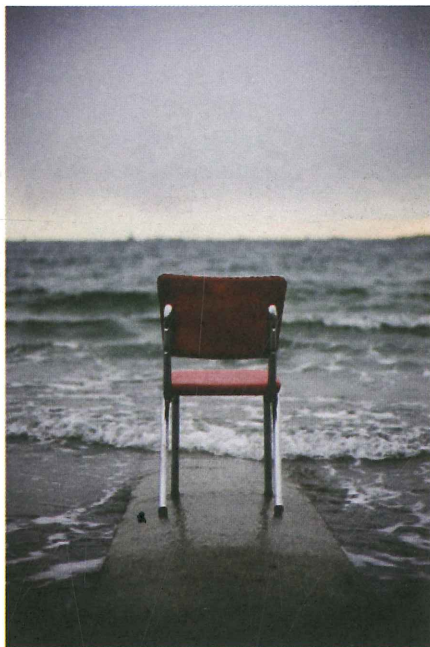
Zeer opvallend is de gelijkenis van hun biografieën: beide, Jan Hendrik Frederik Grönloh respectievelijk Alfons-Jozef de Ridder waren tot zakenlieden opgeleid en vervolgens hebben ze hun hele leven lang op kantoren gewerkt. Nescio was "een geniale zondagsschrijver" - dat betekent dat hij al zijn vrije tijd aan het schrijven heeft gewijd, en Elsschot heeft geschreven om van de reclamewereld af te komen - dit was zijn eigen bekentenis. Het was eigenlijk een soort dubbelleven. Misschien was het schrijven hun oplossing voor het conflict tussen de droom en de werkelijkheid, dwz. hun kunst en hun instinct tot zelfbehoud.

Wij kunnen hun levenswijze beschouwen als de overwinning van het gezond verstand. De hang naar hun dromen bleef altijd sterk, maar ze zijn op den duur wijzer (of realistischer) geworden. Realistisch worden, dat is het lot van ieder mens, behalve van hen "die mal geworden zijn". Zich conformeren is niet zo leuk voor een individualist die vol grote

verwachtingen is en die de wereld wil veranderen, maar anders moet je tussen dwaasheid en zelfmoord kiezen. Hoe meer gezond verstand, des te minder leed - met de hulp van deze zin kunnen we misschien hun levensfilosofie weergeven. Het is niet alleen dat ze hun dromen in hun kunstwerken hebben behandeld, maar ze hebben ook een soort onverwachte zedenles bij de ontknopingen gegeven. Die zedenles bestaat uit hun eigen levenservaring: het best is ten slotte zich aan de werkelijkheid aan te passen. Het is niet dat ze niet van hun dromen houden of dat ze ze per se boosaardig vinden. Ze schrijven vol sympathie over die dromen, en met ingenieuze ironie over het establishment. Maar de uitkomst is altijd conformistisch.

Elsschots beschrijving van de tocht van drie Afghanen en meneer Laarmans slaagt erin de aandacht van de lezer te krijgen tot het punt waarop de lezer zeer benieuwd wordt naar die Maria van Dam. Omdat Maria niet alleen de

vervulling van iemands seksuele drift is, maar omdat ze symbool staat voor iets onbekends waarnaar de mens verlangt.

Verlangens en dromen zijn kenmerkend voor iedere mens. In Titaantjes schreef Nescio enkele keren de frase "verlangen zonder te weten waarnaar". Dat zijn de dromen - ze zijn onbepaald, en daarom blijven ze altijd dromen en worden ze nooit werkelijk. Maar ze zijn altijd aanwezig, op de ene of andere manier. Ze geven ons kracht of hoop voor alles in het leven - net zoals het dwaallicht de weg verlicht voor iemand die in de duisternis van het moeras verloren is. Ze maken ons groot en machtig - door de dromen worden we Titanen. Maar op den duur blijkt het dat we eigenlijk Titaantjes waren, want er was geen Zeus nodig om ons in stukken te smijten. Onze dromen aan de ene kant en de onmogelijkheid die dromen te vervullen aan de andere hebben ons veel gekost. De

teleurstelling met de idealen van de jeugd is zeer pijnlijk. Als je snel leert met dit feit voort te leven, dan ben je gelukkig, want vanaf dat moment zou je alleen met kleine oplosbare problemen zitten.

Er zijn talloze jonge mensen die zich in het verleden veel zorgen maakten over alle soorten onrecht in de wereld. Die beschouwden zichzelf als sociaaldemocraten, humanisten, vegetariërs, enzovoort. Vandaag willen ze zo snel mogelijk afstuderen, een goede baan vinden en hoeven niet bang te zijn voor hun bestaan. Ze eten ook vlees en proberen zo weinig mogelijk te denken aan het bombardement van Iran dat wij binnenkort zullen meemaken. Elsschot en Nescio hebben dit conformisme opgemerkt, maar ze hebben zonder oordelen erover geschreven, zonder iemand te beschuldigen - en dat is hun waarde. Dat is de soberheid en de oprechtheid van deze twee 'voorbeelden' van gezond verstand: in het leven of in een verhaal de sobere ontknopping te kiezen betekent eigenlijk van twee kwaden het minst erge te kiezen.

DE SYMBOLIEK VAN 'TITAANTJES' EN 'HET DWAALLICHT'

B. BUDIMIR

De titel van een literair werk bevat vaak een boodschap en daaruit kan men afleiden waarover het boek of het verhaal gaat. Soms kan je dat duidelijk zien maar in sommige gevallen is het verborgen. Daarom heb ik ervoor gekozen om de symboliek van de titels Titaantjes (Nescio) en Het Dwaallicht (Elsschot) te onderzoeken.

De titel van het verhaal van Nescio verwijst rechtstreeks naar de Griekse mythologie. Titaantjes, die betrekking hebben op de helden van het verhaal, zijn figuren uit Griekse mythen. De Titanen zijn de opstandige kinderen van Ouranos die de strijd tegen goden aangingen. Ze verzetten zich tegen hun vaders (die de autoriteit representeren) maar toch verloren. Daarom werden zij in het binnenste van de aarde geworpen en opgesloten. In het gewone spraakgebruik wordt dit woord gebruikt om een persoon aan te duiden die tegen de heersende opvattingen stormloopt.

Stormloopjes

Wat hebben de helden van Nescio gemeen met greekse Titanen? Ze waren opstandig. Ze kwamen in opstand tegen de autoriteiten (hun bazen) en tegen de verstikkende maatschappelijke banden waarvan ze zich wilden bevrijden. Ze wilden niet leven zoals de mensen die "niets snapten en niet zagen". Maar ze verloren. Onze helden moesten zich aanpassen en "doen wat de anderen doen", of gek worden.

Waarom noemt Nescio zijn helden Titaantjes? Waarom gebruikt hij het deminutief? Op die manier wordt er nadruk gelegd op het feit dat ze kinderen waren of, om precies te zijn, dat ze in een verlengde kindertijd existeerden. Zoals kinderen leefden ze in hun droomwereld en deden niets. Ze ondernamen geen enkele actie om iets te veranderen. Ze wachtten tot er iets gebeurde.

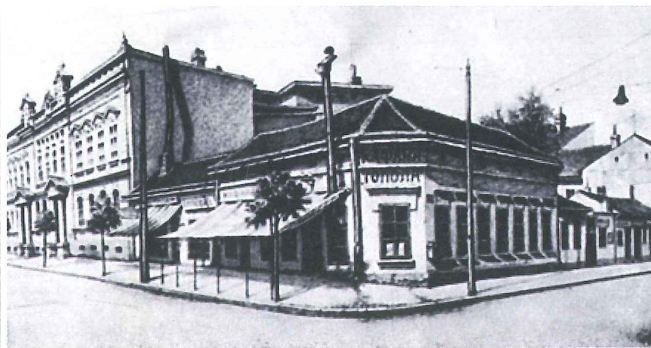
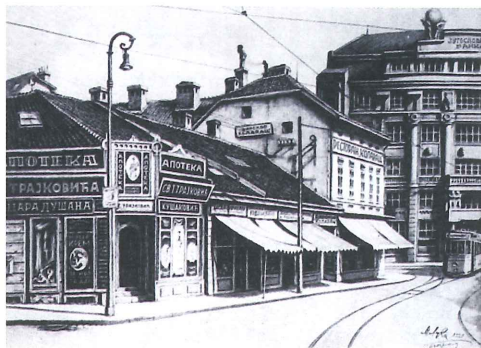
Altijd blijven zoeken

Eén van de verklaringen van het woord 'dwaallicht' is 'illusie'. De illusie is één van de hoofdmotieven van dit verhaal van Elsschot. Zijn personages zijn op zoek naar een vrouw die eigenlijk niet bestaat, de vrouw die het symbool is van iets wat onbereikbaar is, iets wat mensen tevergeefs zoeken, maar toch blijven zoeken.

Een andere betekenis van dit woord is 'verkeerde leidsman'. Deze verklaring van de titel heeft betrekking op de hoofdfiguur van het verhaal. Laarmans leidt zijn Afghaanse vrienden rond, ze dwalen van straat tot straat. Hij wil ze helpen maar hij blijkt een slechte gids, een dwaallicht, te zijn.

Het 'dwaallicht' kan ook in verband gebracht worden met de christelijke legende over de drie wijzen (die in het Nieuwe Testament de Drie Koningen werden). Volgens de legende zijn de drie wijzen van het oosten gekomen, zoals de drie helden uit het verhaal. In beide gevallen zoeken ze naar de vrouw die Maria heet. Het dwaallicht (een blauwachtig beweeglijk vlammetje) kan ook naar de ster verwijzen die de wijzen naar Maria en Jezus leidde.

Zowel in Titaantjes als in het Dwaallicht speelt God een belangrijke rol. De hoofdfiguren uit beide verhalen zijn op een persoonlijke zoektocht naar God die niets te maken heeft met een gevestigde religie. Daarom is het misschien niet toevallig dat de titels naar de mythologie verwijzen die bestond voordat de officiële religies kwamen.

DE VOLKSKRANT, ponedjeljak 12. mart 2007, str. 9

KNACK, 3. januar 2007.

DUŠA BEOGRADA

Napisala Šarlota Hajsman

(...) Jelica Novaković, šef Grupe za nizozemske studije Univerziteta u Beogradu, i Sven Peters, rođeni Antverpenac a trenutno lektor u Beogradu, ove su večeri gosti kafane, ugrožene ugostiteljske vrste u ovom gradu. Pokazuju ponosnom gazdi njegovu sliku u svojoj opširnoj knjizi «Kafanski tribunal. Kafanske presude od turbo do retro.» Citat pisca Duška Radovića ispisan na zidu Starog Beograda ujedno je i moto njihove nedavno objavljene knjige. «Ko je imao sreće da se jutros probudi u Beogradu, može smatrati da je za danas dovoljno postigao u životu.» (...) Holandski je jezik na kojem se oboje najbolje izražavaju. Osim toga, hteli su da konačno napišu «nešto lepo i pozitivno» o Srbiji, «zemlji koja se u vestima najčešće javlja zbog još neisporučenih ratnih zločinaca i nacionalističkih demonstracija».

(...) Sven: «Jednom smo upoznali jednog starijeg čoveka koji već godinama pati zato što ga je žena ostavila. Navaljivao je da po zatvaranju kafane nastavimo lumpovanje u njegovom stanu. Otpratili smo ga kući i zajedno s njim se divili fotografijama njegove bivše. Eto, to je ta društvena funkcija kafane. Utoliko je tužnije što takva prijatna mesta u gradu polako nestaju.»

(...) To je zaista ozbiljna knjiga, sa fusnotama, registrom pojmova i zaključkom. Jelica i Sven nisu samo pisali o tradicionalnim kafanama već o takoreći svim aspektima provoda u gradu. Nisu zaobiđeni ni čuveni kafići u ulici Strahinjčića bana – nazvanoj i Silikonska dolina – ni splavovi na Savi.

(...) Jelica i Sven takođe opisuju raznorazne restorane, fensi, umetničke i kosmopolitske kafiće, prikrivene bircuze, pank mesta, diskoteke i kioske brze hrane. Navode i neka jugonostalgicna mesta napunjena do plafona suvenirima iz doba Tita.

(...) Očigledno da je noćni život Beograda bogat i raznovrsan, možda ne toliko kosmopolitski već više okrenut sebi. Kao što je to dobro formulisala jedna studentkinja: «U zemlji koja je tako izolovana od sveta, šta nam drugo ostaje nego da se provodimo.»

Na kraju svoje knjige Jelica i Sven su uvrstili i jedan broj popularnih kafanskih pesama u originalu i u holandskom prevodu. Ako ima nečeg što je karakteristično za beogradski noćni život, onda je to čitav arsenal često melanholičnih balkanskih pesama čije reči svi znaju da pevaju, i mladi i stari. (...)

PROČITAJTE!

Kafane Beograda

(...)Kafanski tribunal je izrastao u prilično atipičan putopisni vodič kroz restorane, kafane i kafiće. Iako knjiga sadrži skoro enciklopedijski obiman spisak kafana i bifea, zahvaljujući mnogobrojnim reportažama takođe predstavlja žurnalističko štivo kome je cilj da strancu objasni suštinu Belog grada.

Čisto informativno gledano, ovo je veoma interesantna knjiga za svakog ko hoće da sazna nešto više o srpskom turbofolku, jugonostalgiji, lokalnoj gastronomiji i čuvenim beogradskim splavovima. Ali ona isto tako predstavlja neodoljiv mamac da tako dobro informisani odemo u kafanu na licu mesta.

DE STANDAARD, subota, 27. 1. 2007.

Pariz Balkana

U BEOGRADU OD KAFANE DO KAFANE

Napisao Bart Beirlant

(...)Teško se, zaista, može zamisliti zabavnija tema od provoda u Beogradu. U regionu srpska prestonica uživa reputaciju «Pariza Balkana». U bivšoj Jugoslaviji su Zagrepčani i Ljubljančani dolazili u Beograd kako bi se dobro proveli. «Beograd je oduvek bio metropola. U poređenju sa drugim glavnim gradovima bivše Jugoslavije, bilo je više mesta za izlazak i provod.»

(...)«Kafana udovoljava potrebi koja je još suštastvenija od obične gladi. To je potreba koja se možda najbolje da opisati rečima jednog poznatog grafita: «zaustavite svet, hoću da siđem!» vele Novakovića i Peters. Srbi idu u kafanu iz meraka, kako bi zaustavili načas vreme uz muziku, iće i piće.»

(...)«Kao pozornica života, kafane predstavljaju ne samo dekor već i glavnog aktera našeg slobodnog vremena. One nam pričaju priče, ne samo o svom vlasniku, već i o svojim gostima i o duhu vremena», pišu Novakovića i Peters. Kroz razgovore sa gostima, kroz prikaze kafana, barova, pivnica i klubova ova knjiga pruža sliku veoma raznolikog društva koje punom parom plovi kroz mučnu tranziciju: od postkomunističke i nacionalističke diktature pod pokojnim Slobodanom Miloševićem ka zapadnoj demokratiji očiju uprtih ka Evropi. To je tranzicija koja duboko deli srpsko društvo, pri čemu se kafana kao simbol tradicionalne Srbije našla pod pritiskom potrebe da se bude fancy.

ZOMERSCOOP

A. BELJIN EN D. PETROVIĆ LEZEN DE STERREN.

RAM

'Ik heb altijd gelijk', zo citeren Rammen W.F. Hermans met zelfgenoegzaamheid. Je bent ervan overtuigd dat je alle examens zal afleggen. Zelfvertrouwen is prima, maar pas op voor teveel koppigheid.

STIER

Lieve Stier, wat is er met jou?! Het gezonde verstand is jouw grootste kenmerk. Maar in deze periode denk je alleen maar aan twee dingen: pretjes en drankjes. Begin zo snel mogelijk aan de examens te denken, want anders zal je de zomervakantie boven de boeken doorbrengen.

TWEELINGEN

De liefde kost je veel tijd. De sterren voorspellen veel romantiek, ondanks de examenperiode. Gebruik je snelheid om alle dingen in orde te brengen. Voor tweelingen die niet intelligent zijn: sorry!

KREEFT

Jouw overdreven gevoeligheid kan een diepe depressie veroorzaken: bij jezelf of bij de professor. Je moet dat niet toelaten, want de examens staan voor de deur. Pas op voor zwarte katten.

LEEUW

Vuur en passie, dat zijn echte Leeuwen! Elke antilope kan je prooi worden. Maar een leeuw moet goed nadenken voordat hij gaat jagen, anders zullen alle antilopen weglopen. Je moet wijs zijn! Stel je examens voor als antilopen en alles zal goed gaan!

MAAGD

Jouw perfectionisme kan je omgeving tot waanzin leiden. Probeer niet zo vervelend met je eisen en ambities te zijn. Natuurlijk verdien jij dat stipendium, maar leer van de Leeuwen: wees edelmoedig. De zomer is voor jou de beste periode voor geestelijke ontwikkeling.

WEEGSCHAAL

Harmonie is voor jou een belangrijk begrip. Een partner dus! Nog alleen? Dan pas op in de lift van de faculteit. Dat kan een meisje zijn dat Frans studeert, of een knappe jongen die in café Piramide werkt. Probeer nóg eens Grammatica 1 te doen. Lukt het niet, ga dan trouwen.

SCHORPIOEN

De zomer is synoniem met verleiding en gevaar. Jouw element, Schorpioen! Neem risico, maar zorg dat je niet gevangen wordt. Tijdens de examens zal een Maagd naast je zitten. Maak er gebruik van!

BOOGSCHUTTER

Examen of colloquium, geen probleem! Jij blijft kalm en geduldig. Als je boog goed gespannen is, en je peil scherp genoeg, dan kan je jouw doelwit niet missen. Bezoek voor de examens een oftalmoloog (ofwel opticien).

STEENBOK

Waarom ben je zo nerveus? Weet je nog dat er een leven naast de faculteit bestaat? Geef aandacht aan je verwaarloosde innerlijk. Pak een hooby: bijvoorbeeld het kweken van tulpen of het snijden van klompen.

WATERMAN

Jij praat: of het nu Servisch, Nederlands, of Chinees is: jij praat. We weten dat je heel communicatief bent, maar je studiegenoten zijn niet schuldig dat ze geen Waterman zijn. Kijk niet af tijdens het examen, want Morries is niet zo flexibel als jij bent.

VISSEN

Het is nu niet de tijd om in je gezellige aquarium te slapen, maar om in de open zee te zwemmen. Je moet een beslissing nemen: wil je tot het eind een kleine gouden vis blijven, of wil je liever een haai worden?! Neem eens een risico!

COLOFON

PAUKEN SLAG!

IS EEN UITGAVE VAN DE
AFDELING NEERLANDISTIEK

Nummer 3 verschijnt half
oktober

REDACTIE Maja Babić, Vladimir Bodjanec, Jovana Bursać,
Mirko Cvetković, Ivana Milić, Branka Vučetić, Mirjana
Vladetić, Dubravka Petrović,

MEDEWERKERS Aleksandra Beljin, Bojana Budimir, Milica
Kostić, Sanja Milićević, Milica Mitić, Srđan Nikolić, Lada
Vukomanović

BEGELEIDING/EINDREDACTIE Morries Leeraert

COÖRDINATIE VERTALINGEN Jelica Novaković-Lopušina

VORMGEVING
Mirko Cvetković

COVER DRUKKERIJ
AŠdelo Zemun